

Dansen in een sensuele tunnel

Het interieur van BUMB heeft een drastische wijziging ondergaan. „We moesten van het Blauwe Vis-imago af.” FOTO CEES KUIPER

Onder het Weena in Rotterdam ligt de nieuwe disco BUMB. Daan Hakkenberg laat zich rondleiden.

Aleen het naambordje voor de entree herinnert nog aan de vorige bestemming van de 50 meter lange voetgangerstunnel onder het Weena, een van de drukste wegen in het Rotterdamse centrum. *Blauwe Vis* staat er boven het

knopje van de intercom. „Ze hebben ons naambordje er al af gesloopt,” legt BUMB-uitbater Pedro Morais uit. Ook de paardenbitjes, accessoires aan de muren van de discotheek, hangen er niet allemaal meer. „Meegenomen tijdens een multiseksueel feest van de ponyclub,” weet Morais.

De aankleding van BUMB (Bar Underground Music Bunker) is origineel en inventief. De bezoekers willen er klaarblijkelijk een stukje van mee naar huis nemen.

In niets lijkt BUMB meer op de *Blauwe Vis*, het restaurant/café/podium/discotheek dat tien jaar lang in de tunnel huisde. „We moesten van het *Blauwe Vis*-imago af,” besefte Morais direct na de overname. „Het was hier een soort ondergronds onder water. Alles was diep-

blauw en zwart.”

Afrekenen met het verleden was geen gemakkelijke opgave. „We zijn twee jaar bezig geweest van concept naar vormgeving en ik ben 100 procent over mijn budget heengegaan.”

Niet onlogisch als de aankleding van BUMB onder de loep genomen wordt. Dansen doen de bezoekers op een met de hand gespatelde vloer, pearl sensation genaamd en gemaakt van een mengsel van rubber en plastic. „Hij moet ingelopen worden, net als een hardhouten dansvloer,” weet Marais.

Bezoekers nemen stukjes BUMB mee naar huis

De ruimte van BUMB is opvallend. De afmetingen lijken in eerste instantie een beperking. Een tunnel, lang, smal en met een laag plafond. „We wilden zo min mogelijk bottlenecks,” vertelt Morais over de indeling van BUMB. Dus geen tafeltjes, podium of bar met krukken. Er zijn nissen waar het danspubliek op adem kan komen. Aan de muren zitten banken en bumpers om tegenaan te hangen. „Pull up to the bumper,” citeert Morais Grace Jones. „Alles in onbehandeld runderleer. Het zit nog voor de pubertijd, maar naar gelang van gebruik wordt het *vintage*.”

Absolute *eyecatcher* van de club is het lichtplan, dat met name het plafond accentueert. „Veel mensen vinden een laag plafond een beperking. Wij hebben het uitgelicht en

daardoor krijgt het een soort kijkdooseffect.”

De kleuren op het plafond bepalen het interieur van BUMB. Daarnaast verdelen de lampen, samen met de barindeling en de wanden met bumpers en nissen, de 50 meter diepe discotheek.

Helemaal achterin, op de dansvloer, kunnen de lampen alle kleuren brengen, op elk mogelijk ritme. „Het kan op de muziek meelopen of bediend worden.”

Voorin geven de spots de muren, de vloer en het plafond het karakter van een slakkenhuis. „Het is ondergronds, maar het zijn toch zachte en vertrouwde kleuren.” Een parelmoerachtige kleurschakering met veel oranje, magenta en geel.

Morais: „Vrouwen zeggen dat het een soort baarmoeder is. Het is in ieder geval de meest sensuele tunnel van Nederland.”